

PETR MADĚRA

Venezia

(VENEZIA)

*Kísértetek városa, megroggyant falak,
újjászületés, színek fölcsapó áradása, maskarák,
a házaknak jelük van.
Fekete és bájos, vizes hajjal érkezik,
csalogányvér a borozó folyosóján,
arra folyik a nevetés,
ahol sósan kialszik a világűr. Értetetlenül
éneklő bariton a víz hálója fölött,
falakat keresztelő fülemüledal.
Egyetlen sík hullám űz
a végeig egy madárrajt
a lábam nyomából.
Nem találsz a helyiséget,
mely csak a tiéd lehetne, az esti, zöldes hideg
billegetve a reneszánsz homlokzatokhoz ér,
olaszul zúgnak a harangok,
az álom birodalma levegőbe repül.
Fa jóformán sehol,
haj, haj és haj, kísértetek gólyalábon,
világraszóló látvány, júniusi szél.*

A költő születése II

(ZROZENÍ BÁSNÍKA II)

*Abban az évben, amikor meghalt Vladimír Holan, tízéves voltam. Ő egy matracon
gyengélkedett a konyhájukban, én pedig... sejtelmem sincs, mit csináltam. Akkor
szerencsére még nem volt szükségem emlékezetre. Végül is, bár nem tudtam, ren-
delkezésemre állt volna a Haldokolva, az egyetlen kötete, ami megvolt anyámnak
a vitrin üvegének tükörképei mögött, a tükörképek mögött, melyek az életünket
mutatták. A könyv hosszan várt ott, erős lapjai közé nem egy gyerekkort beszíp-
pantva. Ahogy a titokzatos mélységek épp a zuhanástól válnak valódivá, úgy érik
be egy jó könyv a sötétség mélyén, annak szívében, aki a tél háttországában
egyedül marad.*

A költő születése III

(ZROZENÍ BÁSNÍKA III)

*Utolsó versét Ungaretti
épp annak az évnek az elején írta,
amikor megszülettem.
Sejtelve sincs, mennyire rossz
hangzású a vezetékneve cseh földön.
Az öreg költő bárkáját utoljára dobálja üresen
a nyelv mélységeinek árama,
meglátszik benne a világ közelsége,
mint egyetlen létezőé.
Aztán elszundít a napsütésben a tengerparti lapályon,
miközben ifjú szerelmesének dörmög kiszáradt szájjal:
Nézz a világűr szemével, Dunja!*

Ahogy egy vékony női kéz

(V BARVÁCH MRAŽENÉ ZELENINY)

*Ahogy egy vékony női kéz hozzáér,
a fagyasztott zöldség színe egy pillanatra
megváltozik. Távolság és libabőr.
A nyári gyümölcsök szórendje,
régem takarított zúgó a folyón,
lélegző árkok,
mézzel teli üreges fatönk.*

VÖRÖS ISTVÁN FORDÍTÁSA

